DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

2. april 2009*

I sag C-459/07,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Østrig), ved afgørelse af 20. september 2007, indgået til Domstolen den 9. oktober 2007, i sagen:

Veli Elshani

mod

Hauptzollamt Linz,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Klučka, U. Lõhmus (refererende dommer), P. Lindh og A. Arabadjiev,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: P. Mengozzi
justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. september 2008,

efter at der er afgivet indlæg af:

— den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget

— den danske regering ved B. Weis Fogh, som befuldmægtiget

— den polske regering ved M. Dowgielewicz, som befuldmægtiget

— den finske regering ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S. Schønberg og M. Šimerdová, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt M. Núñez-Müller,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 4. november 2008,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 202 og artikel 233, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311, s. 17, herefter »toldkodeksen«).

2 Anmodningen er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Veli Elshani og Hauptzollamt Linz (hovedtoldkontoret i Linz, herefter »Hauptzollamt«) vedrørende toldskyldens opståen og ophør.

Retsforskrifter

3 Toldkodeksens artikel 4 bestemmer:

»I denne kodeks forstås ved:

[…]

19) frembydelse for toldvæsenet: underretning af toldmyndighederne på den foreskrevne måde om varernes tilstedeværelse på toldstedet eller et andet sted, som toldmyndighederne har anvist eller godkendt.

[…]«

4 Følgende fremgår af toldkodeksens artikel 38:

»1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, skal omgående af den person, der foretager denne indførsel, og i givet fald, ad den af toldmyndighederne anviste vej og på den af disse myndigheder anviste måde befordres:

a) til det af toldmyndighederne anviste toldsted eller til et andet af disse myndigheder anvist eller godkendt sted

[…]

2. Enhver person, som overtager transporten af varerne, efter at de er blevet ført ind i Fællesskabets toldområde bl.a. efter omladning, hæfter for opfyldelsen af den i stk. 1 omhandlede forpligtelse.

[…]«

5 Toldkodeksens artikel 40 bestemmer:

»Varer, som efter artikel 38, stk. 1, litra a), ankommer til toldstedet eller til ethvert andet af toldmyndighederne anvist eller godkendt sted, frembydes for toldvæsenet af den person, der har ført varerne ind i Fællesskabets toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager transporten af varerne, efter at de er blevet indført.«

6 Toldkodeksens artikel 202 har følgende ordlyd:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår:

a) når en importafgiftspligtig vare føres ind i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde, eller

[…]

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved »indførsel på ikke forskriftsmæssig måde« enhver indførsel i strid med artikel 38-41 og med artikel 177, andet led.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen føres ind på ikke forskriftsmæssig måde.

3. Debitorer er:

— den person, der på ikke forskriftsmæssig måde har ført den pågældende vare ind i Fællesskabets toldområde

— […]«

7 Toldkodeksens artikel 203 bestemmer:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår, når:

— en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen unddrages toldtilsynet.

[…]«

8 Toldkodeksens artikel 233 bestemmer:

»Med forbehold af gældende bestemmelser om forældelse af toldskyld og om de tilfælde, hvor toldskylden ikke kan inddrives, fordi debitor ad rettens vej er erklæret insolvent, ophører en toldskyld:

a) ved betaling af afgiftsbeløbet

b) ved fritagelse for afgiftsbeløbet

c) når en vare er angivet til en toldprocedure, der indebærer forpligtelse til at betale afgiften, og

— toldangivelsen herfor er blevet erklæret ugyldig efter artikel 66

— varerne inden frigivelsen enten er blevet beslaglagt og samtidig eller senere konfiskeret, tilintetgjort efter ordre fra toldmyndighederne, tilintetgjort eller afstået efter artikel 182 eller tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt af grunde, som kan henføres til varernes egen beskaffenhed, eller som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure

d) hvis de varer, for hvilke en toldskyld er opstået i overensstemmelse med artikel 202, beslaglægges ved deres ikke forskriftsmæssige indførsel og samtidig eller senere konfiskeres.

Ved beslaglæggelse og konfiskation anses toldskylden af hensyn til straffelovgivningen for toldovertrædelser dog for ikke at være ophørt, når en medlemsstats lovgivning fastsætter, at tolden danner grundlag for fastsættelsen af straffen, eller at en opstået toldskyld danner grundlag for den strafferetlige forfølgning.«

9 Hvad angår indførsel af varer i Fællesskabet bestemmer artikel 163 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2787/2000 af 15. december 2000 (EFT L 330, s. 1), følgende:

»1. I [told]kodeksens artikel 32, stk. 1, litra e), og artikel 33, litra a), forstås ved indførselsstedet i Fællesskabets toldområde:

[…]

c) for varer, der transporteres med jernbane, ad indre vandveje eller ad landevej — det første toldsted

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

10 De fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at politiet i delstaten Oberösterreich har foretaget telefonaflytninger i regionen Eferding i forbindelse med smugleri af cigaretter. Mistanken var rettet mod Veli Elshani og hans bror, som var mistænkt for at smugle cigaretter fra Kosovo til Østrig ombord på to turistbusser.

11 Takket være disse telefonaflytninger blev Veli Elshani standset tæt på byen Wels (Østrig) ombord på en af disse busser, i hvilken der befandt sig 150 kartoner cigaretter, som var blevet skjult i midtergangen. Bussen havde endnu ikke nået Eferding, som var dens bestemmelsessted. Cigaretterne blev beslaglagt af de østrigske toldmyndigheder, og herefter konfiskeret og destrueret under officielt tilsyn.

12 Sagsøgeren i hovedsagen skal betale den told, som er opstået i løbet af perioden fra den 19. til og med den 21. maj 2001. Den nøjagtige dato skal fastsættes ud fra det tidspunkt, hvor disse kartoner, via en given rute fra Kosovo til Brindisi (Italien) via Albanien og derefter til Østrig, blev indført på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde.

13 Hauptzollamt har ved afgørelse af 13. november 2002 afkrævet sagsøgeren betaling af importafgifter af disse kartoner på et beløb af 961,46 EUR.

14 Sagsøgeren har appelleret denne afgørelse den 13. december 2002. Ved afgørelse af 7. juli 2003 har Hauptzollamt afvist denne appel.

15 Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz, for hvilken appellen iværksat af Veli Elshani til prøvelse af sidstnævnte afgørelse er blevet indbragt, har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Ophørsbetingelsen [vedrørende toldskylden] i [toldkodeksens] artikel 233, stk. 1, litra d), […] refererer ikke til tidspunktet for toldskyldens opståen, men til et tidsrum efter toldskyldens opståen, idet den forudsætter, at der i henhold til artikel 202 er tale om en »opstået« toldskyld. Skal udtrykket »ved deres ikke forskriftsmæssige indførsel« i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), fortolkes således,

— at indførsel af en vare i Fællesskabets toldområde, for hvilken der er opstået toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 202, allerede er fuldbyrdet med indførsel til grænsetoldstedet eller et andet sted, som er udpeget af toldmyndighederne, og senest i hvert fald på det tidspunkt, hvor den forlader grænsetoldstedet eller det andet udpegede sted, idet varen dermed er kommet ind i toldområdet, således at beslaglæggelse og konfiskation af varerne efter dette tidspunkt ikke bevirker, at toldskylden ophører

eller således,

— at indførsel af en vare i Fællesskabets toldområde, for hvilken der er opstået toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 202, ud fra en økonomisk betragtning fortsat varer ved, så længe dens transport forstået som et samlet

handlingsforløb i tilslutning til indførslen af varen i toldområdet endnu varer ved, og dermed så længe varen endnu ikke er ankommet til dens første bestemmelsessted og kommet til stilstand dér, således at en beslaglæggelse og konfiskation af varen indtil dette tidspunkt bevirker, at toldskylden ophører?

2) Ved en ikke forskriftsmæssig adfærd som omhandlet i toldkodeksens artikel 202, der opdages ved indførslen, ophører toldskylden nødvendigvis. Beslaglæggelse af varerne, der sker umiddelbart i tilknytning til unddragelse af toldtilsyn som ikke forskriftsmæssig adfærd, som omhandlet i toldkodeksens artikel 203, medfører derimod ikke, at toldskylden straks ophører. Skal toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), fortolkes således, at dette ophør af toldskyld, der udtrykkeligt er begrænset til toldskyld, som er opstået i henhold til toldkodeksens artikel 202, desuagtet er i overensstemmelse med kravet om ligebehandling af ikke forskriftsmæssig adfærd?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det første spørgsmål

16 Med dette spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 202 og artikel 233, stk. 1, litra d), skal fortolkes således, at beslaglæggelse af varer, som er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde, kun indebærer, at toldskylden ophører, hvis en sådan beslaglæggelse sker, inden varerne forlader toldstedet, eller om en sådan beslaglæggelse også indebærer, at toldskylden ophører, når den sker efterfølgende under transport, men inden varerne når deres første bestemmelsessted.

17 Den østrigske regering har anført, at udtrykket »ved deres ikke forskriftsmæssige indførsel« i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), udgør et selvstændigt begreb, som omfatter en tidsperiode, som ikke falder sammen med tidspunktet for indførelsen i toldområdet per se, idet sidstnævnte sker ved selve grænsepassagen.

18 Ifølge den østrigske og den finske regering varer indførslen af en vare, for hvilken der er opstået toldskyld i henhold til toldkodeksens artikel 202, ud fra en økonomisk betragtning fortsat ved, så længe dens transport forstået som et samlet handlingsforløb varer ved, indtil varen er ankommet til dens første bestemmelsessted, således at en beslaglæggelse og en konfiskation af varen indtil dette tidspunkt bevirker, at toldskylden ophører.

Denne fortolkning er i overensstemmelse med toldafgifternes økonomiske funktion samt formålet med disse, som indebærer, at toldskylden ophører, når de varer, som blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde, er blevet beslaglagt og konfiskeret, inden at de er blevet bragt på markedet.

19 Det bemærkes herved, at indførslen af varer i Fællesskabets toldområde som omhandlet i toldkodeksens artikel 37-57, der finder anvendelse på varer indført i dette område indtil det tidspunkt, hvor de har fået en toldmæssig bestemmelse, i tilfælde af indførsel ad landevej sker, når varerne passerer grænsen, og at dette begreb ikke er sammenfaldende med begrebet »indførsel på ikke forskriftsmæssig måde« som omhandlet i toldkodeksens artikel 202.

20 Det fremgår således af toldkodeksens artikel 202, stk. 1, at der ved »indførsel på ikke forskriftsmæssig måde« i denne bestemmelse navnlig forstås enhver indførsel, som finder sted i strid med toldkodeksens artikel 38-41.

21 Domstolen har fastslået, at en indførsel på ikke forskriftsmæssig måde er en indførsel af varer, der ikke overholder de efterfølgende etaper, der er fastsat i toldkodeksen. For det første skal varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, ifølge toldkodeksens

artikel 38, stk. 1, omgående befordres til det anviste toldsted eller til en frizone. For det andet skal varerne, når de ankommer til toldstedet, frembydes for toldvæsenet i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 40. Frembydelse af varerne for toldvæsenet defineres i toldkodeksens artikel 4, nr. 19, som underretning af toldmyndighederne på den foreskrevne måde om varernes tilstedeværelse på dette toldsted eller et andet sted, som toldmyndighederne har anvist eller godkendt (dom af 3.3.2005, sag C-195/03, Papismedov m.fl., Sml. I, s. 1667, præmis 26).

22 Det følger af selve ordlyden af toldkodeksens artikel 38-41, at for at en vare kan anses for forskriftsmæssigt indført til Fællesskabets toldområde, skal den, så snart den ankommer, befordres til et toldsted eller en frizone og frembydes for toldvæsenet. Sidstnævnte forpligtelse, der påhviler den person, der er ansvarlig for indførslen, eller den person, som overtager transporten, har til formål at sikre, at toldmyndighederne ikke alene er blevet meddelt, at varerne er ankommet, men også har fået alle de relevante oplysninger om, hvilken type vare eller produkt der er indført, og i hvilken mængde. Det er nemlig disse oplysninger, der gør det muligt at identificere varerne på korrekt vis med henblik på tariferingen heraf og i givet fald beregning af importafgifter (dommen i sagen Papismedov m.fl., præmis 27).

23 Domstolen har herved fastslået, at det klart fremgår af ordlyden og opbygningen af toldkodeksens artikel 4, nr. 19, artikel 38, stk. 1, og artikel 40, at enhver vare, som indføres til Fællesskabets toldområde, skal frembydes for toldvæsenet. Den omstændighed, at visse varer er skjult i et skjulested i det køretøj, som de transporteres i, bevirker ikke, at de fritages for denne forpligtelse (dom af 4.3.2004, forenede sager C-238/02 og C-246/02, Viluckas og Jonusas, Sml. I, s. 2141, præmis 22).

24 Det bemærkes desuden, at det fremgår af artikel 163, stk. 1, litra c), i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 2787/2000, at der med henblik på fastlæggelse af toldværdien af de indførte varer ved »indførselsstedet i Fællesskabets toldområde« for varer, der transporteres ad landevej, forstås det første toldsted.

25 Det følger heraf, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med rette har anført, at en indførsel af varer på ikke forskriftsmæssig måde er sket, så snart de passerer det første toldsted, som er beliggende inden for Fællesskabets toldområde, uden at de dér er blevet frembudt for toldvæsenet.

26 Det må følgelig konkluderes, at varer, som har passeret Fællesskabets ydre landgrænser, og som befinder sig på Fællesskabets område efter at have passeret det første toldsted uden at være blevet ført dertil og uden at være blevet frembudt for toldvæsenet, er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde som omhandlet i toldkodeksens artikel 202, hvilket indebærer, at toldmyndighederne ikke har modtaget nogen underretning om indførslen af disse varer fra de personer, som har pligt til at foretage underretningen.

27 Det fremgår desuden af ordlyden af toldkodeksens artikel 202, stk. 2 og 3, at en indførsel af varer i Fællesskabets toldområde, som sker under de betingelser, som er beskrevet ovenfor, bevirker, at der opstår en toldskyld, der skal betales af den person, som har forestået indførslen på tidspunktet for den ikke forskriftsmæssige indførsel, dvs. det tidspunkt, hvor det er ubestridt, at de fastsatte formaliteter, herunder navnlig dem, som er fastsat i toldkodeksens artikel 38-41, ikke er blevet opfyldt. Indførslen på ikke forskriftsmæssig måde og toldskyldens opståen sker således samtidigt.

28 Idet beslaglæggelsen af varerne i forbindelse med indførslen på ikke forskriftsmæssig måde og konfiskationen af varerne, hvad enten den sker samtidigt eller efterfølgende, i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), indebærer, at toldskylden ophører, opstår spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt den nævnte beslaglæggelse skal ske, for at debitor fritages for sine forpligtelser.

29 Det bemærkes, at formålet med ophøret af toldskylden i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), er at undgå et toldpålæg i det tilfælde, hvor varen, selv om den ulovligt er

blevet indført i Fællesskabets område, ikke har kunnet markedsføres og derfor ikke har udgjort en konkurrencemæssig »trussel« for fællesskabsvarer.

30 I toldkodeksens forstand udgør beslaglæggelse og konfiskation af varer i forbindelse med disses indførsel på ikke forskriftsmæssig måde som fastsat i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), på linje med de tilfælde, som er nævnt i artikel 233, litra a)-c) — nemlig betaling af afgiftsbeløbet, fritagelse for afgiftsbeløbet, den omstændighed, at toldangivelsen erklæres ugyldig, samt den omstændighed, at deklarerede varer inden frigivelsen enten er blevet beslaglagt og konfiskeret, tilintetgjort, afstået eller gået uigenkaldeligt tabt — årsager til toldskyldens ophør, som bør fortolkes strengt.

31 En sådan fortolkning understøttes af praksis fra Domstolen, som i dom af 14. november 2002, SPKR (sag C-112/01, Sml. I, s. 10655, præmis 31), fastslog, at toldkodeksens artikel 233 varetager hensynet til beskyttelsen af Fællesskabets egne indtægter, et hensyn, som ikke må beskadiges ved indførelsen af nye årsager til toldskyldens ophør. Dette gælder så meget desto mere for så vidt angår fastlæggelsen af det tidspunkt, hvor den beslaglæggelse af varerne, som kan resultere i ophøret af toldskylden, skal ske.

32 Det bemærkes herved, at det forhold, at der på Fællesskabets toldområde befinder sig varer, som er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde, i sig selv indebærer en meget høj risiko for, at disse varer ender med at blive integreret i medlemsstaternes økonomiske kredsløb, og at når først de har passeret den zone, hvori det første toldsted befinder sig, og som er beliggende inden for det nævnte område, er chancen for, at de tilfældigvis opdages af toldmyndighederne i forbindelse med en stikprøvekontrol, mindre.

33 Det er således ved toldstederne, som er strategisk placeret ved indførselsstederne ved de ydre grænser, at myndighederne bedst er i stand til at foretage en intensiv kontrol af varer, som indføres i Fællesskabets toldområde, med henblik på at undgå såvel den

illoyale konkurrence over for fællesskabsproducenter som det tab af afgiftsindtægter, som svigagtig indførsel indebærer.

34 Det følger heraf, at en beslaglæggelse af varer indført i Fællesskabets toldområde i strid med formaliteterne fastsat i toldkodeksens artikel 38-41, som sker, efter at varerne har passeret det første toldsted beliggende inden for dette område, og som praktisk talt sker ved et tilfælde, ikke indebærer, at toldskylden ophører som omhandlet i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d).

35 Den finske regering har anført, at en sådan fortolkning af toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, for så vidt som personer, der har indført varer på ikke forskriftsmæssig måde som omhandlet i toldkodeksens artikel 202, befinder sig i forskellige situationer alt afhængig af, om deres adfærd opdages af toldstedet ved grænsen eller efter grænsen.

36 Det følger af fast retspraksis, at en forskelsbehandling består i, at der på sammenlignelige situationer anvendes forskellige bestemmelser, eller at den samme bestemmelse anvendes på forskellige situationer (jf. dom af 22.12.2008, sag C-282/07, Truck Center, Sml. I, s. 10767, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

37 Det bemærkes i denne forbindelse, at den forskellige behandling, som er fastsat i toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), hvad angår toldskyldens ophør, alt efter om varerne, som er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde, beslaglægges under indførslen eller senere, vedrører to situationer, der, som det fremgår af denne doms præmis 32 og 33, ikke er objektivt sammenlignelige hvad angår den risiko, som varernes tilstedeværelse på Fællesskabets toldområde indebærer for sidstnævntes interesser.

38 Henset til det ovenstående skal det første spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 202 og artikel 233, stk. 1, litra d), skal fortolkes således, at for at toldskylden ophører, skal beslaglæggelsen af varer, som er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde, ske inden de nævnte varer passerer det første toldsted, som er beliggende inden for dette område.

Om det andet spørgsmål

39 Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), henset til, at den begrænser toldskyldens ophør i tilfælde af beslaglæggelse af varer i forbindelse med, at de indføres på ikke forskriftsmæssig måde, i modsætning til en beslaglæggelse, som sker i andre tilfælde af ikke forskriftsmæssig adfærd, såsom en vares unddragelse fra toldtilsyn som omhandlet i toldkodeksens artikel 203, er i strid med ligebehandlingsprincippet.

40 Det bemærkes, at det ifølge fast retspraksis udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (jf. dom af 15.6.2006, sag C-466/04, Acedera Herrera, Sml. I, s. 5341, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

41 Domstolen har imidlertid udtalt, at den ikke kan træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national ret, når det klart fremgår, at den af den nationale ret ønskede fortolkning eller vurdering af en fællesskabsbestemmelses gyldighed savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan give en brugbar besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. Acedera Herrera-dommen, præmis 48).

42 Begrundelsen for et præjudicielt spørgsmål er således ikke, at Domstolen skal afgive responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at der foreligger et behov med henblik på selve afgørelsen af en retstvist (jf. dom af 12.3.1998, sag C-314/96, Djabali, Sml. I, s. 1149, præmis 19, og Acereda Herrera-dommen, præmis 49).

43 I den foreliggende sag har den præjudicielle forelæggelse, således som det fremgår af ordlyden af det andet spørgsmål og den begrundelse, som den forelæggende ret har anført til støtte for den præjudicielle forelæggelse, til formål at forelægge Domstolen spørgsmålet om gyldigheden af toldkodeksens artikel 233, stk. 1, litra d), henset til, at denne bestemmelse, idet den ikke fastsætter, at toldskylden ligeledes ophører i tilfælde af en vares unddragelse fra toldtilsyn, som omhandlet i toldkodeksens artikel 203, kan udgøre en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

44 Det fremgår imidlertid af forelæggelsesafgørelsen samt af indlæggene for Domstolen, at en unddragelse af varerne fra toldtilsyn som omhandlet i toldkodeksens artikel 203 som kriterium for toldskyldens opståen ikke er genstand for tvisten i hovedsagen.

45 Det må derfor konkluderes, som den østrigske regering og Kommissionen har anført i deres indlæg, at dette spørgsmål er klart uden forbindelse med hovedsagens genstand, som vedrører en toldskyld, som i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 202 opstår efter, at varer er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde.

46 Det er således ufornødent at besvare det andet spørgsmål.

Sagens omkostninger

47 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

1) Artikel 202 og artikel 233, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000, skal fortolkes således, at for at toldskylden ophører, skal beslaglæggelsen af varer, som er blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde i Fællesskabets toldområde, ske inden de nævnte varer passerer det første toldsted, som er beliggende inden for dette område.

2) Det er ufornødent at besvare det andet spørgsmål.

Underskrifter